

ΕΚΛΟΓΗ 12'
23 Μαρία 1967

Μετά τό σήμα τής έμπομπής αρχίζει
ό ο ι έ λ ο γ ο ς .

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Στην τελευταία έμπομπή Δημήτρη, ήπει λέγαμε για τά λογοπαίγνια, τήν μανία των λογοπαίγνιων τής παλαιής έποχής.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Πραγματική μανία είχε πιάσει μερικούς λογοτέχνες και μερικούς ήθοποιούς τής προπερασμένης γεννεάς, να κάνουν καλαμπούρια, που τά καλλιεργούσανε μέ ζήλο.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Σχεδόν, μπορεί να πη κανείς, σαν λογοτεχνικό είδος. θυμίσαι μήπως κανένα απ'αυτά τά καλαμπούρια ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Έλπίζω μέ τήν συζήτηση να θυμηθώ μερικά. λόγου χέρην θυμίσαι ένα περίφημο του Ηπάμπη "Αννινου. 'Ο Ηπάμπης "Αννινος δέν ήτανε μανιώδης καλαμποουριστής όπως άλλοι, όταν όμως έλεγε κανένα, τό πετύχαινε. Κάποτε ένας νέος ποιητής διάβαζε σέ μία συντροφιά λογοτεχνών παλαιότερων του μερικά ποιήματά εαυού του, όταν άλλοι άντελήφθησαν ότι ο νέος ποιητής είχε μεφράσει στίχους από τή λίμνη του Λαμαρτίνου. Τού τό είπανε φυσικά και ο νέος ποιητής δικαιολογήθηκε ότι είχε διαβάσει πολύ Λαμαρτινο και είχε έπηρεασθεί. "Όπως σέ άλλο ποίημα πάλι ήπει τέτοιο συν'βη, απ'ό άλλο ποίημα του Λαμαρτίνου όποτε πιά ο Ηπάμπης "Αννινος δέν κρατήθηκε... "Α παιδί μου, τού είπε. Τό δες έν Λαμαρτίν δέν έπιτρέπεται...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Πραγματικά νόθιμο. Τό δες έν Λαμαρτίν... θυμίσαι ένα άλλο του Λάσκαρη, ο όποτος δέν έφηνε δά και λέξι χωρίς να τήν κάνει λογοπαίγνιο. Κάπου τό έχω διαβάσει νομίζω. Καθότανε στο περιλάλητο καφενετό του Ζαχαράτου, στο σύνταγμα μαζί μέ τόν "Αδωνι Κόρου τόν ιδρυτή τής έφημερίδος "Εστία και ο Λάσκαρης κρατώντας ένα ποτήρι νερό, έρχισε να καταβρέχη μία ποθνα που βρισκότανε κοντά τους. 'Ο Κόρου τόν κοίταξε κατάπληκτος. "Ίσως και να νόμισε ότι ο Λάσκαρης είχε ξαφνικά τρελλαθεί.

πάντως τόν ρώτησε δειλά δειλά : τί κάνεις ἐκεῖ πῦνο ; ποτί-
ζεις τήν κοιλίαν ; Καί ὁ λάσκαρης ἀποκρίθηκε : "Ὀχι, κάνω ὕδωρ
κ ο λ ω ν ῖ α ς...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ὀντως ἔχει γίνει ἐφτό τό καλαμπούρι, δέν εἶναι ἀπό τά φεβ-
τικά, τά φτιαχτά. Ὁ λάσκαρης τό εἶχε παραμένει στή καλαμπού-
ρια . Πιά φορά γυρίζοντας ἀπό μιᾶ ἐκδρομῆ μέ τήν συντροφιά
του, συναντήθησαν μέ κἄτι κάρρα γεμάτα σανά πού ἐπέστρεφαν
ἀπό θερισμό. Στάθηκε λοιπόν μπροστά στή κάρρα καί θύβνοντας
τά χέρια του, ἐφώνεζε : "ε σ α ν ἄ ἐν τοῖς θύβιστοις...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τρομερός ἦτανε. Εἰ'αὐτά τά καλαμπούρια πῶς διασωθήσανε ;
ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τά γρέφανε οἱ ἐφημερίδες τήν ἐπομένη. Ἰδίως ἡ "Βοτῖα, γιατί
ὁ "Λώνης Κόρου ἦτανε προσωπικός φίλος καί θαυμαστής τοῦ λά-
σκαρη.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πάντως κἄτι τέτοια μαρτυροῦν τήν ἐφροντισία τῆς ἐποχῆς, εφφ
πού δίκαια τήν ἀποκαλοῦν εἰδυλλιακή ἐποχή.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εἰδυλλιακή καί τεμπέλικη. Σκέφου Γιάννο μου ὅτι ἡ κυριώτερη
διασκέδασις τοῦ μέσου ἀθηναίου πολίτη ἦτανε τό καφενετό.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τό καφενετό ;
ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πάλιστα, τό καφενετό. Ἄρκει νά σημειώσης ὅτι φέρεται στή 1900
καί λίγο πρίν, μόνο γύρω ἀπό τήν πλατεία Ὀμονοίας ὑκῆσαν
περὶ τά εἰκοσι καφενετα, γιά νά μήν πῶ τριάντα. Καί ἦτανε
πάντα γεμάτα κόσμο

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Αὐτό τό πιστεύω γιατί τό καφενετό, ἔπαιζε ρόλο καί γραφείου
γιά πολλούς συμπολίτες πού κάνανε δουλειές τοῦ ποδαριού καί
τόπου ἐπαγγελματικῆς συγκεντρώσεως γιά μερικῆς εἰδικότητες
ἐπαγγελμάτων.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ εφφ "Ὅπως τό λές. θυμάμαι ὅς τό 1930, τό καφενετό πού ἦτανε
κάτω ἀπό τό Δημοτικό θέατρο, λόγου χάριν, ἦτανε καφενετό τῶν
μουσικῶν. Ἐκεῖ θά εὑρισκες μουσικούς ἐν ἡθελες νά φτιάξεις

μιά όρχηστρα, μικρή ή μεγάλη. Τό καφενετόν Στέμμα στήν πλατεία
 'Ομονοίας πού δέν υπάρχει πιά σήμερα, ήτανε τό κέντρον τών ήθοποι-
 ών. 'Εκετ' συνεκροτοθόντο οί θιάσοι τών έπαρχιδών, έκει γινόντουσαν
 τά συμβούλια καί διαβούλια τών διασαρχών γιά τούς συνοικιακούς καί
 έπαρχιακούς θιάσους κι' έκει, στό καφενετόν Στέμμα, καταφεύγανε
 καί οί μεγάλοι θιασάρχες έπόμη γιά νά βροθνε κανένα δυό ήμπληρω-
 ματικούς ήθοποιούς πού χρειαζόντουσαν γιά κανένα έργο.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Κι' έ καί μιλήμε γιά ήθοποιούς, ξέρεις ότι δέν μιλήσαμε ποτέ γιά
 τά θέατρα τής παληής 'Αθήνας ; 'Εχω διαβάσει γιά κ'ποιό "Αντρον
 Κυμρών. "Ητανε θέατρο νομίζω κοντά στόν 'Ιλισσό, έκει στό Στά-
 διο έν δέν γελιέμαι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θαίνεται πώς ήτανε μέσα στήν κοίτη του 'Ιλισσου, τό θέατρο αυτό
 πού έλέγετο : "Α ντρον Κυμρών. 'Ο ιστορικός του νεωτέρου έλλη-
 νικού θεάτρου Γιάννης Σιδέρης, βεβαιώνει πώς τό "Αντρον Κυμρών
 ήτανε ένα είδος Βαριετέ. "Ομως ό χρονογράφος τής έποχής...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Ο Σουρής άσφαλώς.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ποιός άλλος από τον Γεώργιο Σουρή ; 'Ο Σουρής λοιπόν έχει άν-
 τιρρήσεις καί γράφει ότι στα 1885 παιζότανε στό "Αντρον Κυμρών
 τό φρικαλέον όρθημα ή Γενοβέφα. 'Ορίστε, έν θέλεις διάβασε μό-
 νος σου γιά νά πεισθής.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Α ΝΤΡΟΝ ΚΥΜΡΩΝ. 'Ανάστασις καί χαλασμός Κυρίου
 καί φόβος καί κατάνυξις του άπροατηρίου.
 'Η Γ ε ν ο β έ φ α μαρτυρεί μέ τά·μαλλιά λυμένα
 κινείται, δ αιμονίζεται κι' άφρίζει δλοένα.
 'Ο Γοδεφρετδος, μία γραθιά κατάμουτρα τής όίνει
 κι' έμέσως πέφτει μπρούμυτα ή δυστυχής έκεινη,
 ένω προσέρχεται' έτερος λυσομανής έν τέχει
 καί πέντε τής φιλοδωρεί, κλωτσιές, εις τό στομάχι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Εν τούτοις τὰ ὄψα ὀφίσταται μὲ τὴν καρτερίαν...

Αὐτὰ, συνήθεις φαίνονται ὁπερ εἶναι στὴν κυρίαν.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Αφήνει κἀθε κύριον ἐπιπότην νὰ τὴν δέρνη

τὸν ἕναν στὸ στομάχι της κλωτσιές νὰ καταφέρνη,

τὸν ἕλλον ἐπὶ τὰ μελλιά, σὰν σκόλα νὰ τὴν σόρη

διὰ νὰ φάγη σῦριον, ὀλίγον φωμοτῦρι.

Καὶ ὁ κυρίαρχος λαός, τὴν μάρτυρα κοιτάζει

χωρὶς νὰ βήχη ποῦ καὶ ποῦ, χωρὶς μιλιὰ νὰ βγάξη.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καταλαβαίνεις βέβαια Γιάννη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ θεάτρου παντο-
μίμας. Καὶ τὸ ἔργο ποῦ παιζότανε, ἡ Γενοβέφα, δὲν εἶναι παρὰ
ἄτυχέστατος ἐξελληνισμὸς τοῦ γαλλικοῦ γυναικείου ὀνόματος
Γενεβιέβη.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πῶπως εἶναι ἡ Ζενεβιέβ ντέ Πραμπάν :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αὐτὴ εἶναι, αὐτὴ ἡ κωμοῦσα, ἡ Γενεβιέβη τῆς Βραβάντης ὅπως
ἔχει μεταφρασθεῖ ἑλληνικῶς ὡς μυθιστόρημα σὲ πεντάλεπτα φυλλά-
δια - ἡ Γενοβέφα - καὶ σὲ λιθογραφημένες εἰκόνες κρεμασμένες
σ' ὄλα τὰ καφενεῖα καὶ λαϊκὰ κουρνεῖα τῆς Ἑλλάδος.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Ἡ μυστηριώδης δύναμις τῆς λαϊκῆς ἀντιλήψεως. 'Απὸ ποῦ καὶ
πῶς ἡ Γενεβιέβη τῆς Βραβάντης, ἠρωῖδα ἑνὸς γαλλικοῦ θρύλου
τοῦ πέμπτου αἰῶνος, δηλαδὴ θρύλου πρὸ χιλίων τετρακοσίων ἔτην
νὰ ἔχη μπεῖ τόσο πολὺ στὴν ψυχὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πῶς τὸν ἴδιο τρόπο ποῦ εἰσχωροῦσαν μερικὲς ἐπίθανες ξένες μελω-
δίες στὴν ἑλληνικὴ ἀντίληψι καὶ παίρνανε ἑλληνικὴ ὀπημοδότητα,
ὅπως τὸ τραγοῦδι ποῦ θὰ μπεῖ πῆ τώρα ὁ Πτουφεξιάνης : "Ὅπως
τὸ φύλλο σὰν μαρνανθῆ...

ΠΤΟΥΦΕΞΙΑΝΗΣ (μόνο μὲ πλάνο) "Ὅπως τὸ φύλλο σὰν μαρνανθῆ...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Ο φίλος μας συνθέτης 'Αλέκος Γεωργιάδης πού είναι έδω, έχει νά κάνη κωμικά παρατήρησι γι' αυτό τό καλο τραγουδι :

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Τί παρατήρησι νά κάνω; ~~Πρώτα~~ θαυμάζω και ζηλεύω κωμικά φορέ τήν άφέλεια και τήν άμεριμνησία της έποχής εκείνης. Οί γάλλοι τήν έχουν έπονομάσει " Ηπέλλ 'Επόν " - 'Αραία 'Εποχή τήν αντίστοιχη χρονολογικά, έποχή στην Γαλλία. Δέν βασανίζουν τους άνθρωπους μεγάλα προβλήματα και τά μικρά τους περνούσαν τόσο εύκολα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Εκτός από τόν Έρωτα. Αύτός φαίνεται δέν περνούσε εύκολα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ 'Ο Έρωτας ήτανε τό σοβαρότερο πρόβλημα του ανθρώπου τότε. Και αυτό φαίνεται από τους έντονους αισθηματικούς στίχους πού έχουν τά τραγούδια της έποχής. 'Εάν μερικά απ' αυτά τά τραγούδια μας φαίνονται σήμερα λίγο κωμικά, είναι έξ αιτίας των στίχων πού είναι γραμμένοι σέ μία γλώσσα πού δέν συνηθίζεται πιά σήμερα. Θ' ακούσετε τώρα τήν ένορχήστρωσί μου σ' αυτό τό καλαιό τραγουδι : "Όπως τό φθλλο σάν μαρανθη..."

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Η ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Είναι άναμφισβήτητο ότι ή μουσική έχει μία τεράστια δύναμη. 'Ακούγοντας τό τραγουδι αυτό, χωρίς νά θέλης μεταφέρεισαι από δγδ όντα χρόνια πίσω . Και άφοσ πήγαμε στό "Λυτρον των Συμφων" και είδαμε παντομίμα, σέ ποιό άλλο θέατρο θα πάμε τώρα;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στο θέατρο των 'Ολυμπίων.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ποσ ήτανε αυτό ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στην είσοδο του Ζαππείου, άκριβως στην είσοδο. Τό έκτισε ο αρχιτέκτων Τσίλλερ, στον όποτον χρωστάμε τόσα και τόσα άθηναϊκά οίκοδομήματα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ποιοί έπαιζαν εκεί στό θέατρο των 'Ολυμπίων ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Διάφοροι κατί καιρούς θέασοι. Στά 1885, ο Σουρής άναφέρει ένα Ιταλικό μελόδραμα.

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πάλι ο Σουρής :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πάλι ο Σουρής. Διάβασε έδω να έβγαινε τί γράφει ο χιουμορίστας αυτός της παλαιότερης γεννεάς.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ • 'Ιταλοί μακρονάδες
 μίο ντίο Τροβατόρε και άντίο Λεονώρα,
 σκοτωμοί, δολοφονίες, φοβεροί φλεροκαπέδες
 και μέ ντόμινους μπαμπίσικους μ'έχ και βάχ περνά ή ώρα.
 Τί βερύτονοι, τενόροι, τί άφράτες πριμαντόνες
 διατρέχει τους πενήντα και ή μπλλον νεωτέρα
 και τό θέατρο κουνιέται σαν άρχίζουν οι γοργόνες
 μέ τίς άγριες φωνές των να μας κλαίνε τόν πατέρα.
 Τί άρατα, όλοι κλαίνε τό κεφάλι των έκει
 μέ λυγμόν ψυχής σκουπίζουν των δακρύων τους χειμάρρους
 άλλ'ένω σ'έναπερώνει τόση θεία μουσική
 όκοθς έξαφνα, μακρόθεν και της Πλάνας τους γαϊδάρους...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι'αυτό που λέει ο Σουρής είναι γεγονός Γιάνγκο μου. Παλαιά
 παλαιότητα άθηναϊκή άσθένεια είναι ν'άρχιζη τό νυκτερινό θέ-
 ατρο άργά, στις δέκα και τότε, άρχιζε και άργότερα έκόμε.
 "Έτσι τελείωνε κατά τίς δύο μετά τά μεσάνυχτα, όταν οι πρω-
 τει μανάβηδες φτάνανε στην λαχαναγορά από τά γύρω περιβόλια
 μά τά γαϊδουράκια φορτωμένα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ
 ΒΛΑΧΟΚΑΚΗΣ 'Απ'έκει περνούσανε τά γαϊδουράκια φορτωμένα μέ τά λαχανικιά;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Αναγκαστικά, γιατί ή 'Αγορά τότε ήτανε στην όδόν 'Αδριανού
 "Όσοι λοιπόν μανάβηδες έρχόντουσαν από τά χωριά των Μεσογεί-
 ων, για να φτάσουνε στην Πλάνα και να βγουνε στην 'Αδριανού
 πήγαιναν από την όδόν 'Αμαλίας. Στην είσοδο του Ζαππείου
 ήτανε κτισμένο τό θέατρο των 'Ολυμπίων.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Εκείνη την έποχή παιζότανε στο θέατρο κι'ένα έλληνικό έργο
 τό μόνο ίσως που παίζεται εκόμε και σήμερα...

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ξέρω ποιό έννοετς : Τόν 'Αγαπητινό της Βοσκο- 7
πούλας του Κορομηλά.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Ακριβώς. Καί στό θυμίζω γιατί άπο το έργο αυτό διασώθη-
νε ένα τραγούδι : Μιά βοσκοπούλα άγάπησα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Εδώ είναι λίγο υπερδεμένα τά πράγματα. Τό αύγό έγινε άπό
τήν κόττα ή ή κόττα έγέννησε τό αύγό :
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τί έννοετς :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό τραγούδι διασώθηκε άπό τό έργο ή εδ' άλλωληρο τό έργο :
ό 'Αγαπητικός της Βοσκοπούλας όφείλει τήν ύπαρξί του στό τρα-
γούδι αυτό : Καί για να βάλωμε τά πράγματα στην θέσι τους
πρέπει να μάθουν οι άκροατές μας ότι οι στίχοι : Μιά βοσκο-
πούλα άγάπησα, μία ζηλεμένη κόρη...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καί τήν άγάπησα πολύ
ήμουν έλάλητο πουλί
δέκα χρονών άγόρι...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ακριβώς. Βί στίχοι αυτοί είναι στίχοι του Γεωργίου Ζαλο-
κώστα που έχουν γραφεί πολύ πριν άπό τόν άγαπητινό της Βο-
σκοπούλας. 'Ο Κορομηλάς έλλως τε τό όμολογετ ότι άπό τους
στίχους του Ζαλοκώστα έμπνεύσθηκε κι 'έγραψε τό θεατρικό
του είδύλλιο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Έχομε λοιπόν ένα άλλωληρο θεατρικό έργο που βγήκε άπό ένα
ποίημα. Ουσιαστικά ό συγγραφέας του θεατρικού έργου περιέλαβε
στό έργο του και τό ποίημα του Ζαλοκώστα εβτούσιο και μέ
μουσική ή όποία είναι Ιταλική. Διότι κατά τό σύστημα της
έποχής εκείνης, έπαιρναν ξένες μελωδίες και προσήρμοζαν
έπάνω τους τους έλληνικούς στίχους μέ μικρές παραλλαγές.
'Ο Ήτουφειάδης θα μίς τραγουδήσει τήν βοσκοπούλα.
- ΝΤΟΥΦΕΙΛΑΔΗΣ (Η' πίενο μόνο) Μιά βοσκοπούλ' άγάπησα
ΜΙΑ Ζηλεμένη κόρη
και τήν άγάπησα πολύ
ήμουν έλάλητο πουλί
δέκα χρονών άγόρι...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο αγαπητός μας ό 'Αλέκος Γεωργιάδης τί έχει νά μας πῆ γι' αυτό τό τραγούδι :

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Είναι από τίς ελάχιστες μελωδίες της έποχῆς εκείνης πού έχουν φτάσει ~~ασημένια~~ στέ χρόνια μας χωρίς παραλλαγές, ίσως γιατί μ'όλο πού είναι Ιταλική μελωδία, έχει κῆτι τό ελληνικό πού ήγγισε στην ψυχή του λαού. Πάντως είναι ένα άραιότατο τραγούδι πού απέκτησε τήν ελληνική Ιθαγένεια καί νομίζω πώς δέν πρέπει νά του τήν αφαιρέσωμε. "Ας τό θεωρούμε ελληνικό. 'Ακούστε παρακαλώ τήν ένορχήστρωσί του.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Η ΒΟΣΚΟΠΟΥΣΑ

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Σήμερα πού μιλήσαμε γιά θέατρα της έποχῆς εκείνης Δημήτρη ξέρεις τί παρατήρησα ; "Οτι καί τά ^{δύο} ~~εφῆ~~ θέατρα πού μού ανέφερες τό "Αντρον Κυμῶν, βρισκόντουσαν στην ίδια περίπου περιοχή. Τό θέατρο τῶν 'Ολυμπίων μπροστά στην είσοδο του Ζακπέλου καί τό "Αντρο τῶν Κυμῶν στόν 'Ιλισσό.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νά έκεῖ, στόν 'Ιλισσό, είχανε οί 'Αθηναῖοι της παλαιῆς έποχῆς όλα τους τά θεάματα. θέατρα ; 'Ο 'Απόλλων, ό Παράδεισος ό Παρθενών στά 1880 όπου παιζότανε τραγωδία μάλιστα καί τό θέατρο τῶν 'Ιλισσίδων Κουσσῶν.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κάνεις χιούμορ ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μιλά σοβαρότατα. θέατρο 'Ιλισσίδων Κουσσῶν. φυσικά τό θεατρικό κοινό πολύ περιορισμένο. "Ενα θεατρικό έργο έθεωρεῖτο μεγάλη έπιτυχία ἂν έκανε πέντε παραστάσεις... Βέβαια γινόντουσαν άργότερα καί 'επαναλήψεις, μά σποραδικές καί σπάνιες καί τότε γράφανε στά προγράμματα : ΚΑΤΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΝ

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί ή γενική αναζήτηση θά ήτανε γιατί δύο τρεις φίλοι του διασάχη θά του είχαν πετ : Μπορέ θέν βάζεις πάλι τίς δύο άσφα 'ορφανές. Εχουν μείνει τίτλοι μεγάλης έπιτυχίας της παλαιάς έποχής Δημήτρη :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πως θχι : Νά τώρα δά μου άνέφερες μόνος σου τίς δύο 'ορφανές θυμμαι πρόχειρα ένα ίταλινό δράμα μεγάλης έπιτυχίας : Οί "Ατε μοι... ένα άλλο : 'Η αλχμάλωτος των άγ ρίων, ο Κακοθρογος 'Ιερέας - αυτό ήτανε παντομίμα - Οί δύο λοχίαι, 'Ο άμαξηλάτης των "Αλπεων, ε Πίστις, 'Ελπίς, "Ελεος δράμα σέ δέκα πράξεις.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ολο δάκρυα... Γι'αυτό άμα τύχαινε κανένα κωμικό τραγουδι, έαε έπεφτε ο κόσμος επάνω του.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κήτι θά 'χρη θπ'θφι σου για να μιλάς έτσι.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τόν κυνηγό. θά μας τόν πη ο Ντουφεξιάδης :

ΝΤΟΥΦΕΞΙΑΔΗΣ (Μόνο μέ πιάνο) Κυνηγός πού κυνηγούσε είς τά θρη
μία φορά

έτυχε να συναντήση μία μικρή καλογρηά (δύς)
κ. τ. λ. κ. τ. λ.

ΞΛΙ ΕΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ Η ΕΠΟΡΚΗΣΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥ Υ Ν Η Γ Ο Υ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αυτό τό άνόητο τραγουδι έξακολουθούσε ως τά 1920 να τραγουδιέται στον στρατό. Κάποιος τύχαινε να τό ξέρη, κάποιος καθυστερημένος ώδικώς από κάποια έπαρχία. Τό τραγουδούσε και τό μαθαίνανε και οί άλλοι στρατιώτες. 'Εγώ πού ύπηρετήσα στο Ναυτικό, έκει τό πρωτάκουσα και τό τραγουδούσα κι'έγώ...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Οπως δήποτε τραγουδιότανε, αυτό είναι γεγονός χωρίς να ξέρωμε την πατρότητά του.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ομως Γιάννη μου νομίζω ότι ή άρα έχει περάσει και πρέπει να διακρίψωμε την φλυαρία μας. Τήν έλλη πέμπτη λοιπόν την ίδια άρα στις έννέα.